

Ikke længere fremmede

Nøglevers: "Nu er I ikke længere fremmede og udlændinge, men medborgere sammen med de hellige og en del af Guds husstand."

Efeserne 2:19

Udvalgt skriftsted:

Efeserne 2:11-19

Et af de smukke resultater, som tilfalder dem, der af hjertet tager imod den forløsning, som Jesu blod giver, er, at de, når de giver sig selv i uforbeholden indvielse, indgår i et særligt pagtsforhold med Gud. Denne ordning betyder en ny status for dem, der således kommer ind, en status, hvor de ikke længere er fremmedgjort fra Gud, men betragtes som hans sønner. (Romerne 8:14-16; 1. Johannes 3:1,2). I harmoni med dette siger Paulus et andet sted: "Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning; det gamle er forgået, se, alt er blevet nyt." - 2. Korintherbrev 5:17

I Efeserbrevet 2,8-10 siger apostlen, at det kun er gennem tro og ved Guds nåde, at man opnår denne nye status som søn. Der er ingen gerninger, vi kan

gøre for at opnå det. Han siger: "Vi er hans værk." Men når vi først har opnået denne tilstand, har vi evnen til gennem Kristus Jesus at gøre acceptable gerninger for Gud. Dette er et tilsyneladende paradoks. På den ene side kunne vi ikke gøre noget for at opnå dette nye forhold, men når vi først har indgået en pagt om sønneskab med Gud, kan vi, ja vi skal, gøre acceptable gerninger for ham. Apostlen Jakob siger: "Hvis troen ikke har gerninger, er den død." - Jakob 2:17

Vores gerninger som Guds barn er først og fremmest udviklingen og den ydre manifestation af den karakterfrugtbarhed, der er grundlagt i Kristus, vores hoved. (Johannes 15:8; Galaterne 5:22,23). Acceptable gerninger omfatter også opofrelse og tjeneste på vegne af Herren, hans sandhed og vores medbrødre i Kristus. - Romerne 12:1; Efeserne 4:14,15; Galaterne 5:13

I vores lektion siger Paulus, at de troende hedninger havde været "fremmede fra Israels samfund og fremmede fra løfternes pagter, uden håb og uden Gud". (Efeserne 2:12). Men nu var tiden kommet, hvor Kristi blod kunne virke for alle, der havde et lyttende øre og et troende hjerte, uanset om de var jøder eller hedninger. Alle havde mulighed for at gøre krav på deres nye status gennem det middel, der var stillet til rådighed, nemlig Jesus Kristus.

For troende jøder, som havde været under "loven med bud" i mange århundreder, betød det at komme ud af den ordening og ind i Kristus. (vers 15). Det var blevet grundigt bevist, at kun et perfekt menneske kunne holde disse tidligere forskrifter og dermed høste de jordiske løfter, der var knyttet til dem. Kun Jesus, som var syndfri, var i stand til at gøre dette. Han ofrede imidlertid disse jordiske privilegier for at give menneskeheden, både jøder og hedninger, en vej ud af syndens og dødens trældom. Gennem Jesus har "vi begge [jøder og hedninger] således adgang til Faderen ved én Ånd." - vers 18

I vores nøglevers siger Paulus, at alle, der er kommet ind i dette nye forhold, uanset deres tidligere status, nu er en del af én gruppe, "Guds husstand". Dette symbolske "hus" har som sit fundament "apostlene og profeterne, med Jesus Kristus selv som den vigtigste hjørnesteen." (vers 20). Når byggeriet er færdigt, og hvert medlem - hver sten - er formet og sat på plads, vil det ikke bare være en bygning, men et "helligt tempel", en "Guds bolig". (vers 21,22). Det vil være fra dette tempel, som ligger i det symbolske nye Jerusalem, at velsignelserne vil strømme til alle jordens familier i det messianske rige. - Åbenbaringen 21:1-7,22-24